

Tuần Báo Vô Vi

30 tháng 10 năm 2022

Số 627

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Ở đời có chuyện gì rắc rối nhất?
- 2) Chuyện buồn ở thế gian là chuyện gì?
- 3) Chuyện rầu là chuyện gì?
- 4) Muốn giải tỏa phiền ưu tự nhường?
- 5) Muốn cứu chính mình thì phải làm sao?
- 6) Năm nay lễ Giáng Sinh mọi người đều hy vọng gì?
- 7) Tại sao mọi người hy vọng hòa bình?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

<i>San Diego 20-01-2005 3:31PM</i> 1) Hỏi: Ở đời có chuyện gì rắc rối nhất? Đáp: Thừa ở đời chuyện tiền bạc rắc rối nhất. Kệ: Tiền bạc có không tự học thôi Phân tâm động loạn khó an ngồi Duyên Trời không có khó sanh tồn Bình tâm hướng thượng giúp hồn tu.	<i>San Diego 21-01-2005 3:43PM</i> 2) Hỏi: Chuyện buồn ở thế gian là chuyện gì? Đáp: Thừa chuyện buồn ở thế gian là chuyện Cha chết hay là Mẹ chết. Kệ: Thế gian vắng Cha Mẹ là buồn Than thở cùng ai vắng sự này Buồn tủi chính mình vắng Mẹ Cha Thành tâm hướng thượng tự phân qua.
<i>San Diego 22-01-2005 1:51AM</i> 3) Hỏi: Chuyện rầu là chuyện gì? Đáp: Thừa chuyện rầu là chuyện thiếu nợ. Kệ: Buồn rầu ảm ì uất khí nhiều Phân tán lương tâm khó được yên Trí tuệ buồn rầu không lối thoát Thành tâm niệm Phật tự giải bày.	<i>San Diego 23-01-2005 2:04PM</i> 4) Hỏi: Muốn giải tỏa phiền ưu tự nhường? Đáp: Thừa muốn giải tỏa phiền ưu phải ần. Kệ: Ấn danh tự giải trí phân minh Tiến hóa thâm sâu tự sửa mình Giải tỏa phiền ưu tự giác mình Thành tâm nhịn nhục giúp thân mình.
<i>San Diego 24-01-05 2:16PM</i> 5) Hỏi: Muốn cứu chính mình thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn cứu chính mình phải tu. Kệ: Thương tình tự cứu phải tự tu Khai triển chính mình tự giải ngu Tiến hóa thâm sâu tự giải tù Thực hành chánh pháp chẳng còn ngu.	<i>San Diego 25-01-05 3:26AM</i> 6) Hỏi: Năm nay lễ Giáng Sinh mọi người đều hy vọng gì? Đáp: Thừa năm nay lễ Giáng Sinh mọi người đều hy vọng hòa bình. Kệ: Mọi người hy vọng có hòa bình Nhịn nhục chịu đựng chỉ sửa mình Tự thức giải bày đường lối tốt Sửa tâm giải trước tự tiến thâm.
<i>San Diego 26-01-05 12:50AM</i> 7) Hỏi: Tại sao mọi người hy vọng hòa bình? Đáp: Thừa tại vì mọi người chán chiến tranh. Kệ: Chiến tranh chết chóc ai đều sợ Thiệt hại rất nhiều khổ đói thêm Ai cũng điều linh vì chiến cuộc Càng ngày càng khổ vì điều linh.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 23

Địa cầu thay đổi nơi nơi động
Chuyển hóa tâm linh tự tiến tòng
Thanh trực khai vòng sinh tự triển
Khai thông trí tuệ đạt chơn không.

Chơn không sáng suốt triển vòng
Tâm linh đón nhận quy tòng thiên cơ
Chẳng còn vọng động ước mơ
Tự khai tự triển hợp giờ cảm giao
Hòa đồng muôn sắc muôn màu
Quy nguyên muôn mối đáp tâu về quê
Cảnh đời tạm sống chán chê
Sanh trụ hoại diệt chẳng mê làm gì
Thanh bình phẳng lặng một khi
Chơn tâm ngộ pháp tiến ghi đời đời
Chẳng còn loạn động xa rời
Hư không đại định đạt nơi quy hồn
Sống trong sáng suốt ôn tồn
Nơi nào cũng tiến cũng dần trí tâm
Lý trời siêu diệu thâm thâm
Cha không buông bỏ chơn tâm của hồn
Thế gian mê muội chẳng tồn
Kéo lôi học hỏi tạo còn cảm giao
Tu thời thức giác hiểu cao
Bước vào thanh tịnh trước sau dung hòa
Thực hành chơn giải thật thà
Vui hòa hiểu thảo quý ma chẳng còn.

Montreal, ngày 14-6-1980

“Địa cầu thay đổi nơi nơi động”: Địa cầu chúng ta đang trú ngụ hiện tại đây bắt đầu thay đổi. Hằng ngày nơi nơi đều động. Quốc gia nào trên thế giới cũng bị động. Tâm linh của con người cũng động, biến chuyển thay đổi. Thứ nhất là theo dõi vật chất. Thứ hai là hướng về tâm linh tiến triển thì luôn luôn động.

“Chuyển hóa tâm linh tự tiến tòng”: Làm những cuộc thay đổi, giải nghiệp có, thọ nghiệp có, rồi tâm

linh tự tiến tòng. Tự mình sống trong cảnh lặn hụp ở thế gian và tự tiến, tự tầm, tự khai đó thôi.

“Thanh trực khai vòng sinh tự triển”: Thanh và trực khai vòng phải chuyển luôn luôn. Thanh cũng chuyển, mà trực cũng phải chuyển, luân chuyển khai vòng sinh tự triển. Lúc đó, còn sống là còn tự phát triển, còn tự phấn đấu.

“Khai thông trí tuệ đạt chơn không”: Lúc đó đi tới sự tự triển rồi thì khai thông trí tuệ đạt chơn không. Đi tới cái không không làm chánh mà tiến hóa, không còn vá vú nơi vật chất nữa. Hiện tại chúng ta thấy rõ vật chất đang thi đua, đang tiến triển. Có một chút thôi nhưng mà chuyển động cả căn khôn vũ trụ. Phần tâm linh nhiều khi bị át bởi vật chất. Vật chất thì tiến triển mà tâm linh lại thụt lùi. Vì sao? Vì chạy theo vật chất, chạy theo tiền của đâm ra giết chóc mờ ám làm cho tâm trạng tối tăm không lối thoát rồi nó chuyển động luôn luôn. Các nơi đều chuyển và làm cho tâm linh càng ngày càng được phát triển sau cơn đau khổ. Chúng ta thấy rõ cả thế giới đều chấn động, đòi hỏi đủ thứ. Có vật chất thì đòi hỏi vật chất. Người hiểu tâm linh thì càng cố gắng tu để tiến triển, phát triển trở về nguồn cội.

“Chơn không sáng suốt triển vòng”: Chơn không thì luôn luôn, lúc nào cũng sáng suốt sự chơn chánh và giữ sự không động, không tham lam, thì chúng ta đi tới sáng suốt triển vòng. Cứ lên mãi, lên mãi.

“Tâm linh đón nhận quy tòng thiên cơ”: Lúc đó tâm linh đón nhận, chấp nhận hoàn cảnh hiện hữu, biết đó là bài học và biết đường lối của bề trên an bài để dẫn tiến tâm linh đi tới bến giác. Người tu ý thức được chúng ta đến đây học hỏi trong chu trình tiến hóa thì người đó luôn luôn chấp nhận, vì bất cứ hoàn cảnh nào cũng đều nằm trong mức tiến bất cứ giờ phút nào cũng ở trong tiến trình hành hương rõ rệt.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Houston, ngày 21 tháng 7 năm 1996
CỐC 5 SAO

Tứ Thông Bát Đạt một điểm siêu
Nghe qua không đến lại vui nhiều
Nhìn xem trong cốc kiểu năm sao
Quý tướng Trời cao lại nhớ nhiều.

Anh em bạn đạo cùng xây cất
Nhứt quyết thành tâm tạo biển yêu
Nhìn cốc nhớ người tâm tận độ
Đạt thành nguyên lý thật là siêu.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.08 PHẨM VARANA

80. CHUYỆN NGƯỜI THỢ DỆT BHIMASENA (Tiền Thân Bhimasena)

Trước người nói khoác lác...,

...

Người thợ dệt chấp thuận. Rồi Bồ Tát đưa kẻ ấy đi Ba-la-nại, tự mình xử sự như người nhỏ bé hầu cung, đặt kẻ ấy đi trước, và khi đến cửa hoàng cung, họ báo tin cho vua biết. Khi được mời đi yết kiến vua, cả hai đều vào, đánh lễ vua và đứng thẳng. Vua hỏi:

- Lý do gì các người đến đây?

Bhimasena trả lời:

- Tôi là người bắn cung tài giỏi. Toàn cõi Diêm-phù-đề, không có người nào bắn cung như tôi.

- Để làm việc cho ta, người lấy bao nhiêu?

- Thưa Thiên tử, nửa tháng tôi sẽ lấy một ngàn.

- Còn người này đi với người là ai vậy?

- Thưa Thiên tử, đó là đứa bé hầu cung.

- Tốt lắm, hãy bắt đầu phục vụ ta.

Từ đó trở đi, Bhimasena và Bồ Tát phục vụ nhà vua, nhưng bao giờ mọi công việc khởi lên đều do Bồ Tát làm cả. Lúc bấy giờ, trong nước Kasi, tại một khu rừng, có một con cọp chặn đường nhiều người qua lại và bắt họ ăn thịt. Dân chúng báo cho vua biết tin ấy. Vua cho gọi Bhimasena và nói:

- Này khanh, khanh có thể bắt cọp được không?

- Thưa Thiên tử, tôi được gọi là người bắn cung, sao tôi không thể bắt cọp được?

Vua trả tiền công cho kẻ ấy và tiễn kẻ ấy đi. Anh ta về nhà nói cho Bồ Tát biết. Bồ Tát nói:

- Tốt lắm, bạn hãy đi.

- Nhưng bạn không đi sao?

- Phải, tôi sẽ không đi. Nhưng tôi sẽ nói cho bạn một phương kế.

- Hãy nói lên bạn.

- Một mình bạn, bạn chớ đi gấp đến chỗ ở của cọp. Hãy tụ họp các thôn dân lại, đem theo một ngàn hay hai ngàn cây cung, và đi đến ấy. Khi biết con cọp đã dậy, bạn liền đi trốn, chui vào một lùm cây, nằm sát xuống. Các thôn dân sẽ bắn con cọp cho đến chết. Khi con cọp đã chết, bạn sẽ lấy răng cắn đứt một dây leo, nắm lấy đầu dây leo ấy, bạn đi đến gần con cọp chết, và nói: “Này các người, ai đã giết con cọp này! Ta định cột con cọp này với dây leo như một con bò và dắt nó về nhà vua. Vì cần có dây leo, ta đã đi vào lùm cây. Trước khi ta đem được dây leo về, ai đã giết con cọp? Hãy nói lên.” Các thôn dân sẽ hoảng hốt, run sợ, và hỏi lộ bạn nhiều tiền để yêu cầu bạn đừng báo cho vua biết. Người ta sẽ tưởng con cọp do bạn giết được và bạn sẽ được nhà vua cho nhiều tiền.

Kẻ ấy chấp thuận, ra đi sắp đặt việc giết con cọp đúng theo phương thức Bồ Tát dặn, làm cho khu rừng được yên ổn, rồi trở về Ba-la-nại với đại chúng vây quanh, đi đến gặp vua và thưa:

- Thưa Thiên tử, tôi đã giết được con cọp, đã làm cho khu rừng được yên ổn.

Nhà vua rất bằng lòng, cho kẻ ấy rất nhiều tiền.

(còn tiếp)

